

ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΛΟΓΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ. — ΤΟΜΟΙ 20.

Με ικανοποίηση πρέπει να δηλώ-
γουμε και να εξομολογήσμε ότι στην
πατρίδα μας εδίδονται τόσα επι-
σημονικά προσοχικά και μελέτητα
δεξιόλογα. Έκδιδεται η 'Αθηνά,
για ν' αναφέρω δωδεκά, η 'Επε-
τηρίς της Ακαδημίας, τὰ Πον-
τιτικά, η Βυζαντινή 'Επετηρίς, τὸ 'Αρχεῖον
Θράκης.

Αὐτὴ ἡ επιστημονικὴ ἀδύτη εἶναι
ικανοποιητικὴ. Διότι προέρχεται ἀ-
πὸ τὴν καλλιέργεια τῆς γλωσσολο-
γίας ὡς ἐπιστήμης τῆς δωδεκάτης
ιστορίας, τῆς τέχνης καὶ γραμμα-
τολογίας, ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τῆς Ι-
στορίας καὶ λογογραφίας τοῦ Πόν-
του, Βασιλίας, Θράκης κλπ. Τώρα
ἐξανέχσαν τὸ ἔργο τους καὶ οἱ Μι-
κρασιαῖτες μετὰ τὰ Μικρασιατικὰ χρο-
νικά. Δὲν εἶναι ποτὶ ἀργὰ γιὰ τὸ ἔ-
ργο, ὅταν ἀρχίζῃ. Γιατὶ ἡ ἀρχὴ
εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός. 'Εστὶ
μιά φορά ἀρχίζαν τὰ 'Θρακικά
στὸ 1928 μετὰ τὴν φθιγγὴ καὶ περσι-
τικὴ συνδρομὴ τοῦ μακ. Χρ. Τσού-
τα, Αριστ. Κουρτίδη, Ἀπ. Δαδιά-
δη, Μ. Ἀποστολίδου, τοῦ Μιλί-
Τσαμωλή, Στ. Κυριακίδη. Τότε
μοῦ εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις καὶ
ἐπιμέλεια τοῦ περιοδικοῦ. Τὰ 'Θρα-
κικά ἔχσαν εἰκοσι χρόνια καὶ ἔδε-
δόθησαν εἰκοσι τόμοι, ποὺ ἀποτε-
λοῦν μνημεῖο δεξιόλογου καὶ θαυμα-
στὸ γιὰ τὴν Θράκη. Τὸ οικονομικὸ
πρόβλημα τῶν περιοδικῶν μετὰ συ-
νέχως εἶναι δυσχερέστατο. Οὐτὲ ἡ
ἰδιωτικὴ οὐτὲ ἡ κρατικὴ διάθεσις ἔ-
πασκει, ποὺ ἡμεμεῖς νὰ διαβῶμεν
ἓνα ἔργο. Κι' ἐνὶ δὲν ἔχει συνδρο-
μῆς· κι' ἀγοραστάς, εἶναι ὁμοῦ
ἀναγκαστοὶ πνευματικῶν δωρητῶν
τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς κλάδου τῆς ἐπιστή-
μης. Ποῦ τριάντα τέσσατε χρόνια ἡ
Θράκη δὲν εἶχε μελετηθῇ ιστορικῶς
ἀπὸ ἑλληνικῆς ἀποσκευῆς οὐτὲ λο-
γογραφικῶς. 'Ιστορικὲς ἐργασίαι ὡς
ἐξιότητες, δὲν ὑπῆρχαν, ἀλλ' ὅταν
καὶ λογογραφικῶς οὐτὲ γλωσσικῶς.
Δὲν εἶχε μελετηθῇ οὐτὲ περὶ τὴν
ἱστορίαν τῆς Θράκης ἀπὸ ἑλληνικῆς
ἀποσκευῆς. Οἱ Ὥλλοι, ποὺ ἔχσαν
ἀνατρέχουσι τὴν ἱστορίαν ἀποσκευῆς
περὶ Θρακικοῦ 'Ελληνισμοῦ ἀπὸ μα-
κροῦ χρόνου ἔγαν ἀνάθεσιν τὸ ἔρ-
γο. 'Ἡ παλαιολογικὴ φωνὴ τῆς πα-
λαιᾶς κακοφοροῦσας καὶ ἐπιπλε-
τῶναι τὰ θέματα μας καὶ ἐρευνῶμεν τὴν
ἱστορίαν μας ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας
ἐξέστη καὶ μᾶτα κι' ἐπὶ τῆς ἑλ-
ληνικῆς ἀντιδράσῃ σ' αὐτὴ τὴν ἐπίθεσιν
Κανέις. 'Εστὶ ἡ προπαγάνδα ὡρο-
νέ. Τὰ ψεῖδη ἐπιδεικνύμεν καὶ ὡρο-
νέ οὐσὲ ἡ ἀλήθεια ἡ ἱστορικὴ καὶ ἐπὶ
με σὰν τὸ φῶς τοῦ φεγγαροῦ τὴν
ὥραν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Ἀπὸ
τέτοια προσπάθεια ἐπληγασαν οἱ ἐρ-
γασίαι τῆς προπαγάνδας, ποὺ ἤθελε
νὰ ἀπερρώσῃ τὴν γνώμην τοῦ φιλομε-
γάρου, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔθνος ἑλ-
ληνικόν.

Σήμερα οὐκ μόνον ἡ ἱστορία μας
μελετᾶται, οὐκ μόνον συγγραφοῦνται
ἐργασίαι ἱστορικῆς περὶ Θρακικοῦ
'Ελληνισμοῦ, οὐκ μόνον στερεώνεται
ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ τὰ σλαβικά
ἑθνὰ σπάζονται ἀπὸ τὰ θεμέλια,
ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπιστήμην τὴν λο-
γογραφίαν ἀρυμμοποιεῖται καὶ καθὲ
κακοδόμητὴ γνώμην, ποὺ ὀλίσθη καὶ
γράφει γιὰ τὸν Θρακικὸν καὶ Μα-
κεδονικὸν 'Ελληνισμό. Σήμερα μετὰ
τὴν λογογραφίαν ἀναστήτουμε θεωρίαι πε-
ρὶ καὶ γινώσκουμε τὴν πῶς οὐ
ἐξιότητα γνώμην μετὰ κῆρος.

Τώρα ἔχομε ὀπίρην λογογραφί-
κῶ ὀλίσθη, ἔχομε λίστες θεμάτων
λογογραφικῶν καὶ αὐτὴς τὴν παροι-
μολογίαν ὡς ἐπιχειρήματα ἀκατά-
λυτα περὶ τῆς ἑλληνικότητος τοῦ
χώρου τῆς βαλκανικῆς ('Ελληνικῆς
γερασινήσου) καὶ γινώσκουμε ὡς ποῦ
ἡμεμεῖς νὰ ἐπεκταθῶμεν ἢ νὰ συμ-
μαρτυροῦμε ἑθνολογικῶς. Ὅταν μι-
λοῦμε γιὰ τὰ τραγούδια μας, τὰ πα-
ροιμῖα μας καὶ τὰ ῥῆθ' κι' ἐθιμὰ
μας ἔχομε λογογραφικὰ πεποιθήσια
ἀσάλευτα, ποὺ καταδείκνουν ποιοὶ
ἔδεσθ' ἐπὶ τὴν ἑλλην. Χερσόνησον ἐπι-
κρατοῦσαν καὶ ποιοὶ ἐδάνεισαν
στοὺς ὀλλοὺς λαοὺς ἀπὸ τὰ περσι-

θρου ἢ ν' ἀγκυροβολοῦν εἰς τὴν ἐγ-
γὺν παρὰ τὴν, ὅταν ἀκόμη οὐ ποτε
μὲν εἶχον ἱσταντὴ τὴν σημερι-
νὰς προσχώσεις καὶ ἦτο πλωτός.
Εἰς τὰ τέλη τοῦ 13ου αἰῶνος, ἐνὸς
τῶν ὁμοῦν τῆς περσικῆς ἐκδολήσεως
οἱ πολιτικοὶ ἀπὸ τὸ Βυζάντιον ἐξέ-
ριστοι. 'Ἡ ἱστορία τῆς ἐκείσιν εἰς
τὰ 1361, ὅποτε καταλήφθη ἀπὸ τὸν
σουλτῶν Μωῦζα τὸν Ἀ' καὶ ἡ
ἐκκλησία τῆς ἐγίνε ἔξω. Ἀπὸ τὴν
μονὴν τῆς Βίρας δὲν μένει σήμερον
τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς
γυνῆς καὶ χωρὶς καμμίαν διακό-
σινον. 'Ἡ διακόσινος, ἐν τοσού-
τω αὐτῇ, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀ-
μῆς τῆς μονῆς ἦτο πλωτοσύνη.
Τοῦτο τοὺς λαοὺς ἐκείνους τὰ
λέγονται ποὺ ἦλθον εἰς φῶς κατὰ
τὰς γενομένης ἐκείνης καὶ ἀπὸ τὰ
ὅποια πείθεται κανεῖς, ὅτι καὶ ὁ Ἰ-
δίας ὁ ἱδρυτὴς τῆς ὁ ἱστορίας Κο-
μνηνός, ἐνίστη εἰς αὐτὴν. Πάντως, ἡ
συστηματικὴ ἀνασκαφὴ εἰς τὸν λό-
φον ὅπου κεῖται ὁ ναὸς, δὲ μᾶς ἐν-
πνεύσει πολλὰς ἐκπλήξεις.

ματικά τους δημιουργήματα. Οἱ με-
λέτες τῶν τραγουδιῶν μας καταδεί-
χνουν ὡς ποῦ ὑπῆρχε ἐπὶ τὴν ἱστορίαν
καὶ κι' ὡς ποῦ ἐπηρεάζετο τὸς
Σλάβους, λ. χ. στὰ ῥῆθ' κι' ἐθιμὰ
μετὰ τὰ παλαιὰ ἑθιμὰ μας, στὴς
μελωδίας τῆς μουσικῆς ἢ στὴς ποιη-
τικὰς δημιουργίας.

Τὸ 'Αρχεῖον Θράκης ποὺ ἐξέδωκε
καὶ τὸν εἰκοστὸν τόμον του, οὐκ μόνον
εἶναι ἀξιολογώτατον ταμεῖον ὀλ-
λικοῦ (ἱστορικῶν, λογογραφικῶν καὶ
γλωσσικῶν), ἀλλὰ καὶ μελετῶν ση-
μαντικῶν, ποὺ φωτίζουν σὰν πηρο-
λὸς τὴν ἱστορίαν μας καὶ τὴν λογο-
γραφίαν μας. Τὸ συνεγείρει τῆς διεθνῆς
σκέψης τοῦ ἐτοιμάζει ἐργασίαι περὶ
σπουδαίας, γιὰ τὰ θρακικά τρα-
γούδια καὶ τὰ παροιμῖα, ποὺ ἔξε-
χον ἀνάμεσα σ' ὅλα, καὶ ποὺ πρὸς
κεῖται νὰ δημοσιευθῶν. 'Ετοιμάζει
καδικὴν δημοσιεύματα, χειρογρά-
φον πολυτίμων καὶ ἐγγράφων λε-
πτομερεῖς περιγραφῆς, καὶ δημο-
σεύει ἱστορικὰς πηγὰς 'Ελληνικῶν,
ποὺ γράφονται ἡ ἐγγράφονται ποικι-
λότερα καὶ ποὺ θ' ἀποτελέσουν τὴν
ἀρχὴν τῆς συγγραφῆς μιᾶς ἱστορίας
τῆς 'Ελληνικῆς Θράκης ἀπὸ τοῦ ἑ-
ξέδου αἰῶνος π.χ. καὶ μετέπειτα.
Τώρα ἐκτελεῖται ἡ ἐποχὴ τῆς Τουρ-
κοκρατίας, ποὺ εἶναι σκατετὴ καὶ
ἀδιεπείραστη γιὰ τὴν διάδοσιν τοῦ
Θρακικοῦ 'Ελληνισμοῦ στὰ χεῖρα
τῆς φοδερῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Συλλέ-
γει περιγραφαὶ κείμενα, ποὺ κι'
αὐτὰ μὲν διακατέχουν ἐπισκοπικῶς
γραμμένα ἀπὸ ἐθνικῶν ἐπισκόπων
τῆς Θράκης στὸ πέρασμα τους γιὰ
τὴν Πόλιν καὶ τὴν Μικρὰ Ἀσίαν. Μ'
εἶνα λόγος τὸ Ἀρχεῖο Θράκης, ὅ-
που συνεχίζει τὴν ἐκδοσὶν του, γίνε-
ται σὺν ἀνάγκῃ ἡ μεγάλη ἐξέδωσις,
ποὺ δὲ προμνησκὸν στοὺς μελετητὰς
τὸ ἀναγκαῖον ὀλίσθη. Εἶναι ὁ θησαυ-
ρὸς τῆς ἱστορικῆς λογογραφικῆς καὶ
γλωσσικῆς ἐρεῖας τῆς Θράκης. Γι'
αὐτὸ ἔχσαν ὡς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς, ὅταν ἀρχίζετο τὸ περιοδικόν,
καὶ ὅταν ἀρχίζετο τὸ περιοδικόν,
'Αρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ Λογογραφί-
κου καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ.

Ὁ πρὸς ἐκδοσὶν περιλάμβανεν
ἐπὶ ἑκατὸν ἀκόμη τῆς ἐργασίας
μας μετὰ τὸν ἑλπίαν ποὺ περιορι-
στικὸν τὸν ἔχσαν κι' ἐπὶ τῆς
ἐκδοσῆς τοῦ ἑκτοῦ ἐπὶ τῆς ἐκδοσῆς
ἐκείνης ἀντιπροσώπων οἰκο-
νομικῶν. Καὶ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδο-
σῆς τοῦ ἑκτοῦ ἐπὶ τῆς ἐκδοσῆς
ἀποπληρωπὴ τῆς Θρακικῆς ψυχῆς.

Η Α
ΕΙΣ

ΑΛΛΟΣ

Η Ε

αὐτὸς

σιν ἡ

μέλου

ἄφω

κ

ἄνω

μέλων

πάν ὃν

κιάν, ἡ

λετών,

διαδοχ

Πληρ

μ.μ. 66

(πλάττει

55.455.

Μ'

Σ

Κάτι

εἶπε

θιμῶν.

1816

καὶ δι

ἀπο

θισμοὶ

χίνες,

ἄνω

ἀπὸ σι

Προ

ξίδια.

Δι

Πολυ

μυρο

καὶ Εν

Συνε

Σας

προ

καλῆς

ΑΟΛ

ΟΙ ΘΡΑΚΙΚΕΣ ΛΑΪΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ

Μαυροδονάτος
Βελήνη
Τού τακτικού συνεργάτου μας
κ. ΠΑΥΛΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἡ τήρηση τῶν ἐθίμων στὴ Θράκη, ἀρχίζει νὰ δυναμώνει. Ἄλλοτε ὁ διδασκαλὸς, ὅταν ἐπνεῖς ὁ ἀνεμοῦ τῆς ἐγκαταλείφεται τῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου, προτίερε τὸ λαὸ ἀπὸ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, καὶ ἐγκαταλείπει τὰ ἐθιμὰ του. Ἔτσι οἱ νέοι καὶ νέες, ἀπαρνιούνταν λ.χ. τὰ χαρὰκὰ τοὺς ρούχα, ὅπως καὶ τὰ τραγούδια τους. Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ ἄφιναν τὸ ντύσιμό τους ρούχο καὶ ντύνονταν μὲ τὸ εὐρωπαϊκόν. Ἄφιναν τὸ λαϊκὸ τραγούδι καὶ τραγουδοῦσαν τὸ ρεμπέτικο. Ἀπέρριπταν τὰ ντύσιμα παπούτσι, ρούχα, τὶς χειρὶς πλεκτές κάλτσες, τὶς ποδιές ποὺ ἦσαν καὶ ὀροφὴ χειροτεχνία, καὶ ἀνέβρασαν ἀπὸ τὴν πολιτεία παπούτσι μὲ φιλὸ τὰκούνη, φοῦστες καὶ πανιὰ εὐρωπαϊκά.

Ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους — τὰ χειροτεχνήματα — παραμελοῦνταν καὶ γίνονταν δεκτὰ τὰ ξένα. Ρίχνονταν στὸ λαόν. Τώρα, ὁ διδασκαλὸς πάλιν ὁ διδασκαλὸς, διδάσκει καὶ αὐτὸς τὴν ἀξία τῶν χειροτεχνημάτων τοῦ λαοῦ, καθοδηγεῖ τὰ παιδιά νὰ καταδεχῶνται τὶς συνήθειες τῶν προγόνων τους, τὰ φορέματα τῶν γιγανθίων καὶ γερνόντων, ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ ἐκφράση ζωντανή τῆς λαϊκῆς χειροτεχνίας.

Τοῦτο τὸ πληροφοροῦμαι μὲ χαρὰ, γιατί ἡ σωτηρία τῶν ἐθίμων μας στὸν κόσμο τὸν Θρακικὸ εἶναι ἡ ἐπάνοδος στὸν ἀληθινὸ δρόμο τῆς σωτηρίας τῆς φυλῆς μας. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς φάτῃ ἡ μόδα καὶ ἡ ξένη διαμνηχανία.

2. Ἡ συντήρηση τοῦ ἐθίμου, τῆς συνήθειας, τῆς ἑθιμότητος, τοῦ τραγουδιοῦ, τοῦ ντυσίματος, εἶναι ἡ βάση τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς φυλῆς. Ὅλα τὰ πολιτισμένα ἔθνη ἐρχονται ὅρες, ποὺ δὲν ἀπαρνοῦνται τὸν παλὸν τοὺς ἀνθρώπους.

Σεῖς γιορτὲς τους νύκτονται τὰ ἐθιμὰ τους ρούχα, τραγουδοῦν τὰ ἐθιμὰ τραγούδια τους, ἐπαναλαμβάνουν ἐθιμολογικὰς παλιὰς, ποὺ εἶναι ἀξιοθαυμάσιες καὶ δημιουργοῦν λαογραφικοὺς χώρους, ὅπου ἀναζητοῦνται τὴν χαρὰ καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ ποὺ συμμαζεύουν σὲ προθήκες τὰ καλλιτεχνήματα τῶν χειρῶν τους καὶ σὲ πλάκες καταγράφουν τὶς ὁμιλίες τῶν γιγανθίων καὶ τὰ τραγούδια τῶν προγόνων τους.

Συγχαίρω τοὺς δασκάλους λοιπὸν ποὺ κατενόησαν τὸν προσημοῦ τους καὶ τὸ σκοπὸ τῆς λαογραφίας. Μόνο οἱ διδασκαλοὶ στὰ σχολεῖα, μποροῦν νὰ συντηρήσουν τὴν παράδοση μὲ τὰ παιδιά τοῦ λαοῦ. Ἄν εἶναι ἀλήθεια λοιπὸν αὐτὰ ποὺ πληροφοροῦμαι, τότε ἔχω τὴν ἐλπίδα πὺς θὰ σωθῇ καὶ τὸ θρακικὸ τραγούδι καὶ ἡ θρακικὴ χειροτεχνία, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκ-

δήλωση τοῦ λαοῦ μας, ὅπως τὸ εἶπαμε στὸ Σουλφί.

Ἀλλὰ οἱ διδασκαλοὶ μας πρέπει νὰ σώσουν ὅχι μόνο τοὺς στίχους τῶν τραγουδιῶν. Ὁ διδασκαλὸς κ. Παπαθανασίου τῆς Ὁρεσιᾶς καὶ τοῦ Σουλφίου ὁ κ. Σεϊτανίδης μοῦ ἀπέστειλαν τὰ ἐθιμὰ τους καταγραφέντα ὁραία, μοῦ ἐπέστειλαν καὶ στίχους πολλοὺς τῆς χαρᾶς καὶ τῶν ἀρραβάνων, ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν τραγουδιῶν αὐτῶν; Πρέπει νὰ εἰσαγάγουμε καὶ τὴν μουσικὴ. Αὐτοὶ, ποὺ παίζουν μονοῦχο ἢ βιολὶ καὶ ἔχουν εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ ἀπὸ τὸ διδασκαλεῖο καὶ τὴν Ἀκαδημία, αὐτοὶ μποροῦν νὰ ποδοῦν οἱ στίχους καὶ τῆς μελωδίας. Τὶς μελωδίες τίς γνωρίζουν σὺν νύκτοι οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ δὲν μαντεύουν ἴσως τὴν ἀξία τῆς περισυλλογῆς των.

3. Ἡ ἀποστολὴ μουσικῶν στὸν τόπο τους εἶναι πολυδύναμη καὶ μόνο ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δασκάλους εἶναι δυνατὴ ἡ σωτηρία τῶν μελωδιῶν καὶ ἡ καταγραφή. Ἀπὸ τὶς ἐκπομπὰς τῶν Θρακικῶν λαϊκῶν μελωδιῶν ἐξοικριθώσαμε ὅτι τὸ ποῖο τῶν τραγουδιῶν μας δὲν εἶναι καὶ ἐν κατασφόνῳ. Ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ἄλλα Ἑλληνικὰ τραγούδια, γίνονται καὶ αὐτὰ ἀξίολογα, ὅταν μιὰ χοροδία, σὺν τὴν ἰδική μας τὰ μελετᾷ τὰ διδάσκει, τὰ μανθάνει καὶ τὰ ἐκφράζει τραγουδώντας τα μὲ τὴ συναισθηματικότητά ποὺ εὐχαριστεῖ. Ἄν τὰ συλλέξουμε καὶ τὰ καταγράψουμε ὅπως πρέπει, τότε θὰ τὰ παραδώσουμε στὸν μεταγενεστέρου ὡς μιὰ κληρονομία πολιτιστικὴ γιὰ τὴν ἑθνικὴ μουσικὴν ἑσχολήν, ποὺ θὰ ἰδρῇ γιὰ τὴ μελέτη τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς. Διδασκαλοὶ τῆς Θράκης, καταπιστήτε τὸ ἔργο τῆς περισυλλογῆς τῶν μελωδιῶν τοῦ θρακικοῦ τραγουδιοῦ.

ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΘΡΑΚΕΣ,
ΤΑ ΚΑΣΙΜΗΡΙΑ ΣΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΟ
ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΚΛΗΡΥΜΟ
Γ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 56—ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 21-720
ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΟΛΩΝ
ΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑ

Υλικά: FIRESTONE

ΑΝΑΓΟΜΩ
ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟ

Ελληνική Βιομ. Τ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΑΕ
Καποδιστρίου
Τηλέφ. 54-1.

ΣΙΜΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΓΕΩΡ. Μ.

Συμπατριώται,
Μακεδόνες καὶ Θράκες
Σὰς ἐγγυώμεθα ἀπολύτως καὶ προσωπικῶς δι
δητὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν
τοῦ Ραφείου
τοῦ Συμπατριώτου μας Συνεταίρου

ΛΑΖΑΡΟΥ ΡΟΥ

Ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθ. 72
Τηλέφωνον 614.687

ληγονιουργοῦντες διὰ τὴν ρὰθ
θεμάτων εὐρίσκοντες
των. Τὸ μόνον σ
ἀπομένει νὰ ρυθ
ἐπικοινωνίας τῶν
συνοριατικῆς γραμ
ἔπι τοῦ θέματος
ται ἀπὸ ἑλληνικὴ
ἰσχὺν καὶ ἐν πρ
ἀνέχοντο πρὸς τ
τὰς ἑλλας ἐννοῶν
τὴν κίνησιν τῶν π
δυσωών. Συνεπὲς
περὶ δημοσιονομίας
15 χιλιάδων ἀν
λοῦν πασανόσην.
κτῆματα ἑλληνικῆ
δικῆς ἱδιοκτησίας
τῶν συνόρων συμ
παναφερέῃ εἰς τ
τοῦ 1939, βάσει τ
λεργούμενα ἐπὶ τ
ἔχουν συνολικὴν ἐκ
μάτων.

ΕΛΕΥΘ. ΠΑ
Ἐκ Δ
ΔΙΚΗΓΟΡΟ
Γραφεῖα: Πα
3ος ὁροφ., Γ
ΤΗΛ. 6

ΧΡ. Ν. ΚΩ
Συμβολο
Ἁγίου Κων
Α' ὁροφ., Γ

ΚΑΤΙΑ Α. Δ
ΟΔΟΝΤΙ
Ἀκαδημ
Τηλ. 6
Δέχεται καθ' ἡ
ΑΘΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὰ σπῆτια σας
ΦΟΗΤΕ

O.E.

ΙΚΑ:
— Εἶδη
— Πλα-
— Βλα

ΟΚΙΝΗ-

Εἶχε μία σειρά κλουβιῶν συμματέ-
ντων, ἀμφιθεατροειδῶς διατεθειμέ-
νων. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ ἐξορίστος σουλτά-
νος ἔκανε γὰρ μετὰ τὰ πούλερικά
του. Ἐπαιξε μαζί τους, τὰ ἔτρεφε.
Τρέλλα θὰ πῆτε. Ἀθῶα λέω. Μὰ ἡ
μυρωδιά;

Φ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ, ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Πρὸς
τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους
κ.κ. Βυζαντιολόγους

Τὸ Ἀρχεῖον Θράκης συνεπλήρω-
σε καὶ τὸν εἰκοστὸν τόμον του, ὁ
ὁποῖος θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς.
Ἦδη ἀξίζει, νομίζω, νὰ ἑορτασθῶν
τὰ εἰκοσάχρονα του, ὅχι μὲ λόγια
καὶ δεῖπνα, ἀλλὰ μὲ πνευματικά
ἔργα. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τοῦτο ἀ-
πεφάσισε νὰ ἐκτυπώσῃ ἓνα τόμον
ἑορταστικὸν — καὶ εἰδικῶς τὸν
ΚΒ' διὰ τῆς συμμετοχῆς καὶ συν-
εργασίας Ἑλλήνων καὶ ξένων βυ-
ζαντιολόγων ἐπιστημόνων πρὸς δη-
μιουργίαν ἔργου, ποῦ ἀφορᾷ τὴν
Βυζαντινὴν Θράκην, περὶ τῆς ὁποί-
ας τόσο ὀλίγα ἐγράφησαν. Διὰ
τὴν δημιουργίαν ὅθεν τοῦ τόμου
τούτου καλεῖ πάντας τοὺς τιμώντας
τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχείου Θράκης, ὅ-
πως εὐαρεστηθῶν νὰ δηλώσουν
συμμετοχὴν καὶ νὰ γράψουν μίαν
μικρὰν ἢ μεγάλαν μελέτην περὶ Βυ-
ζαντινῆς Θράκης, ποῦ ἀφορᾷ τὴν ἱ-
στορίαν, τὴν λαογραφίαν, τὴν ἐθνο-
λογίαν, τὴν διοίκησιν, τὴν ἐκκλη-
σίαν, τὰς τέχνας — τὴν ἀρχιτεκτο-
νικὴν, ζωγραφικὴν, τορευτικὴν, ξυ-
λογραφίαν — στρατιωτικὴν διοίκη-
σιν κ.λ.π.

Ἡ Βυζαντινὴ Θράκη, ὁ κορμὸς
καὶ τὸ προπύργιον τῆς βασιλευού-
σης ἀπὸ τοῦ 330 μ.Χ. ὅτε ἐξελλη-
νίσθη καὶ ἐξεχριστιανίσθη αὕτη, μέ-
χρι τῆς ἀλώσεως 1453, παραμένει
ἀκόμη, νομίζω, ἀνερεύνητος. Καλὸν
εἶναι νὰ συνδεθῇ αὕτη ἡ προσπάθεια
τῆς ἐρεύνης εἰς τὴν ὁποίαν καλῶ
τοὺς κ.κ. Βυζαντιολόγους, μὲ τὰ
εἰκοσάχρονα τοῦ Ἀρχείου Θράκης,
ποῦ ἔχει ἤδη ἱκανοποιητικὴν στα-
διοδρομίαν καὶ ἀναγνώρισιν εἰς τὴν
μελέτην καὶ ἔρευναν τῆς Θράκης.

Οἱ μελέτες τῶν κ.κ. συνεργατῶν
θέλουν δημοσιευθῇ κατὰ σειρὰν προ-
τεραιότητος, οἱ κ. κ. συνεργάτες
θέλουν λάβει ἑκατὸν ἀνάτυπα ὡς
δῶρον.

Ἐχων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐκκλη-
σίς μου αὕτη θὰ εὕρῃ ἀπήχησιν εἰς
τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων καὶ ξέ-
νων βυζαντιολόγων καὶ θὰ προκα-
λέσῃ τὸ προσήκον ἐνδιαφέρον καὶ
ὅτι ἡ συνεισφορά των θὰ εἴναι
πλουσία, χαιρετῶ πάντας μὲ τὸν
ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἐκ-
φρασιν τῆς προκαταβολικῆς εὐγνω-
μοσύνης.

Ὁ ἰδρυτὴς καὶ διευθυντὴς
ΠΟΛ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Ἀθήναι, Αὐγούστος 1956

ΜΑΚΕΔΟΝΟΘΡΑ

Μακεδονοθρακικὴν
Εἰς τὸ τρίτον ἐτ

Ἀπὸ σήμερον ἡ Ἐφημερίς μας εἰσέρχεται εἰς
ἐκδόσεώς της ἔτος. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς
τίας ἡ «Μακεδονία—Θράκη» δὲν ἔπαυσε ἀγωνιζομέ-
της Βορείου Ἑλλάδος καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ χειρισθῇ
ἀποφασιστικότητος τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦ-
μας. Ἦδη εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐ-
μπλεοῖ αἰσιοδοξίας ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἀνε-
νοθρακικῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἤρχισε μὲν βραδέως
νοποητικῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀριστικὴν διευθέτη-
ζητημάτων τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκα-
μεθα παρὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς τόσο τὸ
λιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πολύτιμον ἠθικὴν
ἀδιαλείπτως μᾶς παρέσχεν, ὅσον καὶ τοὺς συμπα-
Συνεταίρους καὶ μὴ, οἵτινες ἐκτιμώντες δεόντως τὴν
τέβαλλον τακτικῶς τὰς πρὸς τὴν Ἐφημερίδα μας

ΝΑ ΠΤΥΩΝΤΑΙ

Πολλάκις ἐτονίσσαμεν, ὅτι ἡ Ἐφη-
μερίς αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς οὐδεμί-
αν κομματικὴν παράταξιν καὶ οὔτε
εἰς τὸ μέλλον πρόκειται νὰ πολι-
τευθῇ. Πλὴν ὅμως εἶναι ὑποχρεωμέ-
νη νὰ στιγματούσῃ μίαν πολιτικὴν
ἀσχημίαν τῆς χειροτέρας μορφῆς,
τὴν ὁποίαν διέπραξεν ὁ βουλευτὴς
Σερρῶν κ. Π. Μόντζαλας. Ὁ κύ-
ριος αὗτος, ἀγνώστος ἐν μέσῳ ἀ-
γνώστων, ἐβλάστησε εἰς τὴν εὐνο-
μας Προθυμίας καὶ χάρις ἐ-
σοδαρῶν πα-
σχυσαν τὴν
Σερρῶν, πτε-
σωπικότητα
γνοήσας λοι-
Μόντζαλας ἀ-
Ε.Ρ.Ε. καὶ
κ. Μαρκεζίνι
μενοι πρέπει

Ἡ Γ.Σ.Ε.Ε.

Πρὸ τινος
κεδονίαν κα-
σιν τῶν δια-
κῶν ζητημά-
τεὺς τῆς Γ.Σ.
ἀναπληρωτῆς
Ὁργανωτικοί
ἐνθερμος ὑπα-
χον εἰς ὅλας
τοὶ ἡγέται ἐ-
μένων, ἀποτέ-
τῆς ἐμπιστοσ-
λουν αἱ ἔργα
τῆς Χώρας τῇ
τριωτικῇ δι-
Χάρις εἰς τὴν
λὰ ἐπετεύχθησ-
τῶν εἰς τὰ ἀστ-
καὶ πολλὰ εἰσι-
ηθοῦν. Πολύ

συνοδεύει ἡ εὐ-
ζομένων καὶ α-
τὸ τιτάνειον

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡ

Τὸ Προεδρε-
πρὸς ἀνέγερσ-
τὸν συνοικισμ-
Θρακῶν κατη-
τῶν κ.κ. Γ.Τ.
Σ. Κυριακοπα-
δου. Δὲν π.